

3-21.2.25



Alguns membres de la colònia britànica instal·lada a Barcelona a ran de l'Exposició Universal de 1888 van fundar el Barcelona Lawn Tennis el 1899. Aquest club, pioner a Espanya, tenia la seva seu al carrer Pau Claris i va liderar, el 1903, l'organització del primer Concurs Internacional de Tennis.

El 1912, el club va traslladar la seva seu al carrer Ganduxer. El 1924, va organitzar els Campionats del Món en Pista Cober­ta. Després de comprar els terrenys de Can Canet, a la Riera a Pedralbes, l'entitat va crear, el 1953, el Trofeu Comte de Godó. Als anys 60, l'entitat va ser seu de les eliminatòries de Copa Davis que van iniciar el gran boom del tennis espanyol.

El club va fundar la primera escola de tennis del país i diferents campions de tornejos de Grand Slam n'han estat jugadors. L'entitat deté en l'actualitat la presidència de l'Asso­ciació Mundial de Clubs Centenaris de Tennis.

La relació del Reial Club de Tennis Barcelona–1899 amb artistes de la Ciutat té més de mig segle d'història. Ja a la dècada dels 70, el RCTB–1899 confiava el disseny dels seus cartells, tant per a les competicions esportives com per als seus esdeveniments socials, a artistes barcelonins. Durant els primers anys la majoria d'aquests artistes havien estat vinculats a la llavors anomenada Associació d'Artistes Actuals; posteriorment van ser sovint artistes relacionats amb l'Escola Massana.

Seguint amb aquesta tradició i després de la fructífera experiència de col·laboració establerta amb alumnes i artis­tes de l'Escola Massana, el 1999, amb motiu del Centenari del club, el RCTB–1899 no va dubtar a confiar novament en un referent a la ciutat, com és l'Escola Massana, per al disseny del cartell del 125 aniversari de l'entitat, així com per al desenvolupament de diferents propostes artístiques que van ser encomanades a diferents grups d'alumnes.

Per una banda, es va proposar un concurs, restringit als alumnes del Cicle d'Il·lustració, per fer el cartell per rememorar aquesta data i, d'altra banda, es va proposar un projecte sobre el tennis a un grup divers d'alumnes de l'escola, que culmina en una exposició de peces artístiques fetes ad hoc, que “revisitaran” en l'àmbit matèric el concepte del tennis.

Aquest és el resultat de les propostes seleccionades.

TONA BORBONET ÀLVAREZ · *Grau Universitari en Arts i Dis­seny · Materials diversos* · La voluntat de la peça és represen­tar l'essència del moviment i la suspensió de les pilotes de tennis en un partit. La peça capta amb detall les diferents qualitats de moviment, com poden ser els petits rebots o la trajectòria de la pilota en l'espai, oferint una representació de la dinàmica del joc. Gràcies a l'ús del mòbil per representar aquesta voluntat, les pilotes semblen congelades en el temps, capturant l'instant exacte en què la pilota es troba en suspen­sió a l'aire. Com si la naturalesa mateixa hagués passat el joc i ens permetis apreciar la seva gràcia efímera. A més de la representació del moviment de la pilota, la peça incorpora dues raquetes, una antiga i una moderna, com a referència als cent vint-i-cinc anys de celebració del club de tennis. Així representant els inicis, el present i el futur del club.

JOANA CARBONELL PRATS i JIMENA JUAREZ SERNA · *Grau Universitari en Arts i Disseny · Paper Canson Ingres 110 gr* · Frames impresos del projecte “Reconnectant amb el Mont­negre”.

PAU CASTILLO BRAVO · *Cicle Formatiu de Grau Superior en Modelisme Industrial · El trofeu · Fosa a la cera perduda* · Peça única i exclusiva, delicada i elegant farcida de valor emocio­nal. Trofeu de llautó amb bany d'or de divuit quirats. Un trofeu fet amb l'objectiu de premiar el recorregut i la constància del club en aquest esport des dels seus inicis fins a l'actualitat. “El trofeu” és una proposta de disseny que reproduceix la forma de l'empunyadura o grip d'una raqueta, s'inspira en la forma de les estructures de geometria helicoidal de la natura­lesa, per transmetre el camí recorregut i l'evolució del club en tots aquests anys de trajectòria. Formalment, el trofeu consta de dues peces, un peu octagonal i el cos del trofeu unit a aquest, simbolitzant la cinta del mànec d'una raqueta.

DANIEL FELIPE VARELA SMITH i AARON ORTIZ THORO­GOOD · *Cicle Formatiu de Grau Superior de Joieria Artística · Entre lapsus | Tumor terciopelado* · *Materials diversos* · “Entre lapsus”. La repetició de raquetes interconnectades a l'espai reflecteixen la velocitat del combat i, sense estar l'esportista present, es converteix en una estela de moviments que es connecten entre si. Convertim la raqueta en una guia que mou la persona a través de l'espai, com una estela de movi­ment, una fotografia de llarga exposició que ens mostra detinguda, però veloçment la contundència i fugacitat dels moviments. “Tumor terciopelado”. Com si poguéssim conge­lar-les al vol, però sense desfer-nos de les errades de l'ull humà que són presents en intentar veure alguna cosa que va a alta velocitat. Explorem la deformació i el moviment d'una pilota colpejada. Portant a la vida real un fotograma de pel·lí­cula. “Dinamisme d'un gos amb corretja” però amb pilotes.

DANIELA LARA GARCIA i AYAMI YAMASHITA LÓPEZ · *Cicle Formatiu de Grau Superior en Projectes i Direcció d'Obres de Decoració · Quotidianitat* · *Materials diversos* · És una peça que s'apropa al món del tennis a través d'una creació d'esce­nografia, utilitzant objectes comuns que recorden aquest es­port, tant en formes com en colors. Així doncs, generem una estança com és la cuina. Tota persona es pot sentir identifica­da o propera aquesta peça, ja que no deixa de ser la represen­tació d'un espai de la llar, amb la finalitat de donar a entendre que l'esport també és la quotidianitat de molta gent.

PAU MACIÁN OZCOZ · *Cicle Formatiu de Grau Superior d'Il·lustració* · El cartell guanyador del concurs restringit als alumnes de segon del cicle formatiu del Grau Superior d'Il·lus­tració, consisteix en la representació d'una de les pistes del RCTB amb un punt de fuga molt exagerat per fer la sensació que el punt de vista és la mateixa pilota de tennis. Es dona protagonisme a la tipografia distorsionada, que s'integra en la terra taronja característica de les pistes del club. L'objectiu

de la il·lustració és transmetre l'orgull i l'esperit de celebració, amb un públic unit a les grades que comparteix una mateixa passió i que dirigeix totes les mirades cap al mateix lloc. Aquest cartell ha servit per publicitar la commemoració del 125è aniversari del Reial Club de Tennis de Barcelona.

FRANCESC MARTÍ SÁNCHEZ · *Cicle Formatiu de Grau Supe­rior d'Arts Aplicades al Mur · Movimiento 1* · *Pintura a l'oli, acrí­lic, esprai* · És una peça que captura de manera expressionista abstracta, l'essència del tennis, com algú des de fora de la pista pot percebre la intensitat i velocitat que es despleguen dins del camp de tennis. El desafiament principal d'aquest projecte ha estat treballar amb un format gran. L'elecció d'un llenç tan ampli ens permet aprofundir en els detalls i gestos que carac­teritzen el tennis, des de l'aguerrit intercanvi de cops fins als moments d'agilitat i tensió que fan que aquest esport sigui tan emocionant. L'expressionisme abstracte és l'enfocament artístic ideal per a capturar l'energia crua i la passió pel tennis. Les pinzellades, colors i formes es fusionen en el llenç per a transmetre la sensació de moviment, la intensitat dels jugadors i la mateixa atmosfera de la pista. Tot un desafiament per expressar l'essència del tennis. El procés pictòric es fa directa­ment sobre la tela, vestint el bastidor una vegada acabada l'obra. S'utilitzen diversos tipus de materials: pintura a l'oli, acrílic i esprais de pintura, per a poder generar la sensació de moviment amb un traç lliure.

ALBERTO MUÑOZ MORENO · *Cicle Formatiu de Grau Supe­rior d'Arts Aplicades al Mur · Impacto* · *Baix relleu, vidre fosés* · És una obra que desafia la convenció en destacar tant allò que està present com allò que falta. Un tenista en plena acció és el centre d'atenció, mentre que els buits que l'envolten representen la resta del joc: les empremtes del partit, l'impac­te i la força en la manera de jugar. Aquesta combinació de llenguatge figuratiu amb un tractament innovador del mate­rial, al·ludeix al tennis com un esport amb una gran història i amb prometedores perspectives de futur.

AARON ORTIZ THOROGOOD · *Cicle Formatiu de Grau Supe­rior de Joieria Artística · Materials diversos* · Entre l'eufòria de la pista i la calma d'un saló silenciós. De l'ambició sense parar a l'ambició del descans. Del dramatisme al costumisme. Amb “Ecos de la cancha” pretenc ubicar-nos en el lloc d'intersecció de la dansa sobre la pista i l'oxidació del cos. Quan observo a la meva àvia jugar, veig la fixació absoluta a l'objectiu inquiet. Tots els sentits en alerta màxima, esperant el moment exacte per actuar. Aquest moviment infal·lible que dictarà la destinació final. “Profesional por circunstancia” assenyala l'estat mental del jugador en un partit, el gest encertat a la raqueta, lliurar el cos i la ment a la concentració. La imatge de la raqueta amb els mosquits porta directament al camp de batalla i tot el movi­ment que implica. Materialitzo la paciència de la meva àvia, posant-la al nivell de la tasca meditativa que té el jugador de tennis. Perquè igual que amb un mosquit, una fallada a la pista fa que no dormis tranquil.

JOEL SÁNCHEZ BORREGO · *Cicle Formatiu de Grau Supe­rior en Projectes i Direcció d'Obres de Decoració · Tennis Plaza* · *Materials diversos* · És un projecte que explora la idea de trans­formar una pista de tennis en un espai on persones de totes les edats poden descansar, gaudir, jugar, conversar o somiar. Aquesta intervenció busca experimentar amb el material i crear un espai minimalista a partir de la forma d'una pista de tennis. Amb un llenguatge d'elevacions es creen petites places que diferencien els espais i permeten visualitzar la construc­ció des de diferents nivells. El material utilitzat a tota la instal·lació és PVC. Fer ús d'un sol material ajuda a entendre tota la peça com un sòlid i crea la sensació d'estar a sobre d'una peça escultòrica.

JORGE VICENTE BELTRÁN · *Cicle Formatiu de Grau Superior d'Arts Aplicades al Mur* · *Comienza el juego* · *Rajola* · Està rea­litzada amb la tècnica de mosaic, que consisteix a enganxar petits fragments de rajoles per dibuixar una forma concreta, combinant formes i colors. El ritme, en aquesta peça, el mar­ca la diferència de mida dels fragments utilitzats. Les mides són molt diverses en les diferents parts de la peça. Tant l'om­bra del tenista, l'exterior del camp i la pilota estan compostos per peces petites, en canvi, el camp de joc està format per peces d'una mida molt més gran, de manera que el ritme de la peça augmenta i fa que l'espectador centri la seva atenció en allò que és realment important. El camp és un simple vehicle per atrapar l'atenció de l'espectador cap a l'ombra i la pilota. L'obra es veu des del punt de vista del tenista que està a punt de treure la pilota. En el moment més tens del joc, just abans que tot comenci. És el moment en què des­prés del salt el tenista està a punt de colpejar la pilota, i es troba a l'aire. Aquest moment és el mateix que ens va ensen­yar Miquel Àngel amb el seu David, en què la lluita encara no ha començat i els dos contrincants s'estan mirant sense saber què passarà. En breus segons tot haurà començat i la tensió deixarà pas a la frenètica intensitat del joc. La diagonal marcada per l'ombra del tenista conflueix amb les diagonals que marquen la direcció del camp, les quals ens condueixen directament al punt d'atracció de l'obra: la pilota, sens dubte la protagonista del mosaic, i d'aquest esport. Els colors utilit­zats són els colors del logotip del club.